

“यदीयं कूर्मराजस्य यश्च शेषस्य विक्रमः ।

पृथिव्या रक्षणे राजन्नेकत्र त्वयि तत्स्थितं” ॥

(४५५) दृष्टादीनां भवेद्भ्रंशो वाच्यादन्यतरद्वयः ।

वेण्यां कञ्चुकिनं प्रति दुर्योधनः ।

“सहभृत्यगणं सबान्धवं सहमित्रं ससुतं सहानुजं ।

स्वबलेन निहन्ति संयुगे न चिरात् पाण्डुसुतः सुयोधनं” ॥

(४५६) विचारस्यान्यथाभावः सन्देहात्तु विपर्ययः ।

यथा ।

“मत्वा लोकमदातारं सन्तोषे यैः कृता मतिः ।

त्वयि राजनि ते राजन् तथा व्यवसायिनः” ॥

(४५७) दक्षिण्यं चेष्टया वाचा परचित्तानुवर्त्तनं ।

वाचा यथा ।

“प्रसाधय पुरीं लङ्कां राजा तं हि विभीषण ।

आर्येणानुगृहीतस्य न विघ्नः सिद्धिमन्तरा” ॥

एवं चेष्टयापि ।

(४५८) वाक्यैः स्निग्धैरनुनयो भवेदर्थस्य साधनं ।

यथा वेण्यां अश्वत्यामानं प्रति कृपः । “दिव्यास्त्रग्रामको

विदे भारद्वाजतुल्यपराक्रमे किं न सम्भाव्यते त्वयि” ।

(४५९) माला स्याद्वदभीष्टार्थं नैकार्थप्रतिपादनं ।

यथा शाकुन्तले “राजा ।